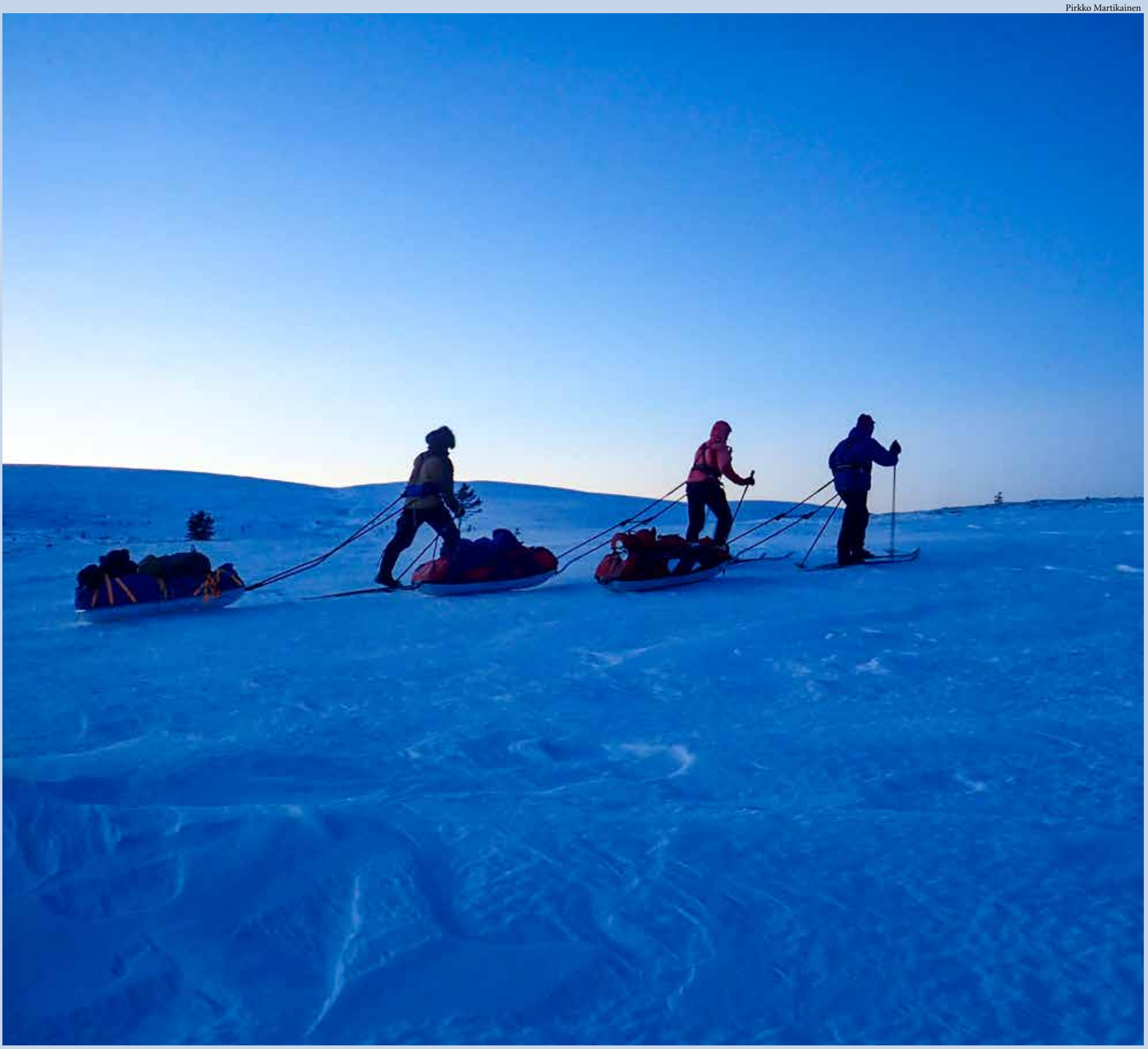
TUNTURILATU 1/2017

Pirkko Martikainen

Kuutamovaeltajat kapuamassa Siosvaaran huippua kohti.

Kuutamoa ja kaamosta

4

Ovtsilla uusi vetäjä 3

Luistelemaan turvallisesti 7

Kyläkakkua latuväeltä 8

Hiihtäen Haltille 12

PUHEENJOHTAJALTA

Juhlavuosia toisensa perään

Vuodet 2016-18 ovat erityisen merkittäviä Tunturiladun kannalta.

Viime vuonna vietimme Tunturiladun 70-vuotisjuhlia, tänä vuonna Suomen 100-vuotiaan itsenäisyyden juhlavuotta ja ensi vuonna on Suomen Ladun 80-vuotisjuhlat. Nämä antavat toimintaamme oman lisämausteensa ja tuovat samalla mahdollisuuden saavuttaa reilusti lisänäkyvyyttä.

Viime vuoden tapahtumista suuren yleisön tavoittivat parhaiten seminaari ”Turvallisesti tuntureilla – eksymättä erämaissa” sekä Tunturilatunäyttelyt Rovaniemellä, Jyväskylässä ja Joensuussa.

Jokaisessa näistä tapahtumista oli useita satoja kävijöitä ja varsinkin seminaarin myötä saimme arvokasta julkisuutta juuri meille sopivassa kohdeyleisössä, joka on kiinnostunut retkeilystä ja vaelluksista.

Näistä tapahtumista tullut palaute oli lähes pelkästään myönteistä. Suuri kiitos kaikille tapahtumien järjestelyissä olleille ahkerille talkoolaisille!

Suuren yleisön tavoittaminen tapahtumien, medianäkyvyyden ja verkostoitumisen kautta on toimintamme ylläpitämisen elinehto.

Voi tuntua ikävältä lähestyä asiaa matemaattisella tasolla, mutta sen kautta saamme selville hyvin konkreettisia käytännön toiminnan organisointiin liittyviä tekijöitä.

Tarvitsemme uusia jäseniä eronneiden ja viimeiselle vaellukselle lähteneiden tilalle. Muutoin joudumme kohtaamaan väistämättä jäsenmäärän laskun, joka puolestaan johtaa talousongelmiin ja toiminnan supistamiseen.

Toisaalta jo 500 jäsenen lisäys toisi budjettiin yli 7000 euroa lisärahaa, joka voitaisiin käyttää esimerkiksi kerhojen toiminta-avustuksiin, Lapin tukikohtien perusparannuksiin, laajempaan julkaisutoimintaan ja niin edelleen.

Tällöin olisi mahdollista jopa alentaa jäsenmaksuja.

Lehden ilmestyessä ensimmäinen Suomi 100 juhlavuoden Luonnon päivistä ”Maailman suurin hiihtokoulu” on jo takanapäin.

Tätä kirjoitettaessa kävin läpi Tunturilatu-lehden retkimuistioon,Tunturiladun ja Suomen Ladun nettisivujen tapahtumakalenteriin sekä Facebookiin merkityt kerhojen vuoden 2017 Luonnon päivien tapahtumat. Löysin vain kourallisen.

Toki tiedossani on jokunen muukin kerhojen suunnittelema juhlavuoden tapahtuma, ne vain eivät näy missään. Valtavan hieno mahdollisuus jäsenhankintaan ja myönteisen julkisuuden saavuttamiseen jää käyttämättä, ellei tapahtuman markkinointi ole hyvissä ajoin suunniteltu ja toteutettu.

Mikäli nämä markkinointikeinot ovat tuntemattomia tai tuntuvat vaikeilta käyttää, kysy ihmeessä apua tiedotustoimikunnalta tai johtokunnalta, yhteystiedot löytyvät tästä lehdestä ja netistä www.tunturilatu.fi/yhteystiedot.

Me olemme enemmän kuin mielissämme jos voimme auttaa tässä! Maksutonta markkinointimateriaalia on saatavissa myös Suomen Ladulta (lisätietoa puh. 09-8567 7440 ja netissä www.suomenlatu.fi/yhdistyspalvelut.html).

Tehdään tästäkin juhlavuodesta muistamisen arvoinen Yhdessä!

Kari Halinen

Owlan vuosi 2017

Vuosi 2016 oli toimintamme kymmenes Tunturiladun täytettyä 70 vuotta.

Owlan toisen vuosikymmenen liikunnalliset haasteet ovat samat kuin ennenkin, kuten vaellukset tunturissa ja liikunta lähiliikuntapaikoilla. Kerhoilloissamme kuulemme muun muassa Indonesian orankien elämästä kuvin.

Sukelsimme talveen hiihtäen Tervareitillä yhdessä Suomen Ladun kampanjassa ”Maailman suurin hiihtokoulu” osana Suomi 100 -juhlavuoden tapahtumia.

Martimoaapa talvella ja kesällä sekä Tervareitti tarjoavat erinomaiset mahdollisuudet kimppakyydeillä päiväretkille makkaran paistoon.

Maaliskuun haastemme on järjestää Tunturiladun kevätpäivät Pikku-Syötteellä.

Usealle jopa Helsingistä asti tulevalle tunturilatulaiselle Syöte ja Syötteen kansallispuisto ovat uusia kokemuksia.

Tunnetusti runsasluminen Syötteen alue tarjoaa erinomaiset puitteet kevätpäiviemme vietolle. Samalla pidetään Tunturiladun sääntömääräinen kevätkokous, jossa muistellaan vielä kerran mennyttä Tunturiladun juhlavuotta.

Hiihtovaellus maaliskuussa Haltille ja samoin huhtikuussa hiihtäen Nikkaluoktasta Abiskon liepeille tulevat olemaan mukavia haasteita talvisessa luonnossa ja tunturissa.

Toukokuussa kertaamme tietojamme millä tavalla valmistaudutaan vaellukselle.

Opittuja asioita sitten toteutamme tutustuessamme toukokuussa Suomen itsenäisyyden 100 vuoden kunniaksi kesäkuussa avattavaan Hossan kansallispuistoon.

Iikka Jaakola

Kerhoillassa kuulemme tarinoita orankien elämästä.

Kesäkuussa UK-kansallispuiston vaelluksella kuljemme Vongoivan liepeillä.

Heinäkuun kesävaelluksella Norjan Kautokeinosta Reisadalenin hienojen Imofossenin ja Mollisfossenin putousten kautta kuljemme Haltin taakse Manndalenin laaksoon sekä syyskuussa riennämme Kungledeniä pitkin Kvikkjokkista Pårtestugalle ja takaisin.

Kerhoviikkomme huhtikuussa Susikyrön vanhassa kämpässä ja syyskuussa Susi-Talaksella luovat oivat mahdollisuudet päiväretkille tunturiin. Retkeltä palattuamme on mukava yhdessä kokkailla ja ruokailla sekä saunoa retken hiet pois. Uiminen saunasta on mahdollista molemmissa paikoissa.

Ruskan myötä valmistaudumme tulevaan talveen, josta ehkä saamme jo ensimmäisiä kokemuksia römppäviikolla lokakuun alussa Kilpisjärven maisemista Keinovuopion, Lairikosken, Pältsan ja Paraksen kautta Signaldalenin laaksoon.

Hannu Liljamo

Martimo-ojan niittytupa niin kesällä kuin talvellakin tarjoaa oivat puitteet päiväretkille.

Joulua voit halutessasi mennä viettämään Kilpisjärven biologiselle asemalle runsaan joulu-

ruuan ääreen. Käynti Ruotsin Karesuandon joulukirkossa kruunaa joulunvieton.

Muistathan olla kiltti. Tavataan kerhoilloissa ja retkillämme. Ota yhteyttä ja ilmoittaudu mukaan.

Hannu Liljamo
Owla

Teijo Haapakoski Ovtsin peräsimeen

Tervehdys yli 40 vuotiaasta Ovtsista Keski-Suomesta. Meillä ei täällä kaamos vaivaa, eikä masenna ja eteenpäin mennään vaikka meidän tammikuun umpihangessa, jota on noin 12 senttiä.

Vuodenvaihteessa tunturikerho Ovtsin peräsimeen tarttui **Haapakosken Teijo** ja helppo siihen oli tarttua kun edellisen puheenjohtajan **Pihkasalon Sepon** ja muiden kerholaisten pihkaiset kädet olivat sen käsitelleet.

Se mistä pihka on peräsimen varteen tarttunut on alkanut selvitä uudelle puheenjohtajalle vähitellen.

Se valtava työmäärä, mitä nuo vanhemmat kerholaiset ovat tehneet esimerkiksi oman kämppämme, Laukaassa sijaitsevan Haristuvan eteen on vetänyt nöyräksi.

Harinen ei ole vaan kämppä vaan kokonaisuus, jossa voimme harrastaa kaikkea, mikä meitä luontoihmisiä yhdistää. Nuoremman sukupolven tehtävä on nyt vaalia ja huoltaa tuota upeaa paikkaa, niin että sen eteen työtä tehneet voisivat vähän nauttiakin käsiensä töistä.

Moni muukin asia on loksauttanut uuden puheenjohtajan suun auki.

Ovtsilaiset ovat osallistuneet ja osallistuvat niin monenlaisiin tapahtumiin täällä Keski-Suomessa. On ollut Tunturiladun 70 -vuotisjuhlan ja oman 40 -vuotisjuhlan järjestelyjä, joulumarkkinoita ja viimeisimpänä hiihtomajapäivystys Jyväskylän Ladun majalla.

Kaikissa tilaisuuksissa paljon ihmisiä ja paljon työtä kerholaisilla. On hienoa tehdä työtä kaikkien teidän kanssa, Iso Kiitos siitä.

No minkäpälainen mies tuo uusi puheenjohtaja sitten onkaan, kertokoon itse?

–Hei olen 54 -vuotias Teijo. Olen syntynyt Oulussa, nykyisin asun Uuraisten Höytiällä.

Ennen Ovtsia olin hetken Tikkakosken ladun ja Tunturiladun jäsenenä. Ovtsiin nappasivat minut Hitonhaudan reunalta, Kumpen viime syksyn Haris -vierailun aikana. Liekö säälistä ottaneet, osasi sentään saunan lämmittää ja kotaan tulet sytyttää.

Nämä luonto- ja vaellushommat aloitin pikkupartiolaisena, kotikunnassani Kempeleessä. Toki myös metästin ja kalastin aina kun se oli mahollista.

Sitä tein varsinkin mummulassani Nivalassa yhdessä enoni kanssa. Lappiin pääsin ensimmäisen kerran 1974, ja silloin mentiin meidän partiolippukuntamme kanssa aina Skibotniin saakka.

Osallistuimme partiourallani useisiin partiotaidon SM –kisoihinkin. Saariselällä, UKK -puistossa partioporukkamme vaelsi keväisin 12 vuoden ajan, kunnes opiskelut ja armeija meidät erotti.

Työurani 32 vuotta tein ilmavoimissa lentokonemekaanikon erilaisissa tehtävissä. Sillä reissulla ilmavoimien Lapinmaja ja sen ympäristö Lemmenjoen Njurgalahdessa tuli erittäin läheiseksi. Siellä on minun sielunmaisemani edelleenkin.

Nykyisin käyn mielelläni myös ylisperällä, Kilpisjärven maisemissa.

Nyt olen opiskellut itseni eräja luonto-oppaaksi ja melonnanohjaajaksi ja aloittelen uutta uraa itsenäisenä ammatinharjoittajana.

Ensimmäisiä keikkoja, yhdessä asiakkaiden kanssa on jo tehty sekä maissa, että vesillä ja nautin jokaisesta hetkestä.

Viime vuonna osallistuin yhdessä opiskelukaverieni kanssa umpihankihiihdon MM –kisoihin Pudasjärvellä ja teimme ahkiovaelluksen Ruotsin Kebnekaisen ympäri, Nikkaluoktasta Abiskoon.

Olin kurssikaverini kanssa myös Tunturiladun Tunturihiihtokisailussa Enontekiöllä, ilman sen suurempaa menestystä.

Edessä on jälleen umpihankikisat ja tarkoituksena olisi osallistua Tunturiladun juhlavaelluksellekin tuonne Haltin suuntaan. Kesällä myös melotaan, sitä vanhaa taitoa aletaan verestämään myös Ovtsissa.

Tunturilatulaiset tulivat jo jonkin verran tutuiksi kun olin mukana 70 -vuotisjuhlissa Peurungassa. Sain varsin pian huomata miten paljon muuallakin on tehty.

Mahtavia kertomuksia vuosien varrelta ja upeita kämppiä, joista me ”nuoremmatkin” nyt saamme nauttia. Tähän porukkaan on ollut helppo ja mukava tulla, Kiitos.

Hymyillään kun tavataan

Haapakosken Teijo

P.S. Hulukkosen Pauli kysyi minulta, että minkäslainen merkki se sinun rintapielessä on?

Vastasin, että tässä porukassa ja näillä meriiteillä voitaisiin ehkä vihkiä ketunpojaksi. Minun partioajoillani ei vielä oltu sudenpentujakaan, vaan me oltiin kolkkapoikia.

Teijo Haapakoski on paitsi tuore Ovtsin puheenjohtaja,myös tuore tunturilatulainen.

KANNESTA KANTEEN

Vankkaa tietoa Saariselältä

Yrjö Teeriaho ja Jorma Mattson: Tietoa ja tarinaa Saariseliltä. Docendo. 229 s.

Saariselät ovat aina kiehtoneet vaeltajia ja nykyinen Saariselän alue on toisenlainen, mitä se oli vielä 1970 -luvulla.

Muutoksen tuulet ovat pyyhkineet historian nykypäivään. Retkeilykohteet eivät silti ole muuttuneet. Yli sadan vuoden yhteisellä pohjoisen kokemuksella tehty kirja kertoo varmasti monelle pitkän linjan saariselkäläisellekin paljon uutta.

Elokuussa 2013 se alkoi. Keskustelussa oli ensin pienen vihkosen teko Saariseliltä –molemmin puolin rajaa. Kun toisella oli kokemusta rajan taakse jääneestä Saariselästä ja toisella pitkä peruskarttakokemus, niin tietoahan löytyi paljon. Ja uskon, että sitä on myös karsittu.

Yhteensä tekijät ovat taivaltaneet Saariselillä yli sata vuotta, joten ei ihme, että työn tuloksena on syntynyt mahtava tietokirja Saariselistä.

Kiilopäänkin pitäisi kirjoittajien mukaan olla Kyläpää. Samoin Saariselkien pitäisi olla Saaritunturit.

Paikkojen nimeämisessä karttoihin on paljon merkillisyyksiä, jossa on mukana väärinymmärrystä ja ehkä kartoittajille annettuja vääriä nimiäkin.

Kun itse sain kirjan käteen, se piti lukea kahtena iltana. Se oli kirjoitettu juuri Lapinkävijälle ja siinä on uusia kohteitakin. Sekä ennen kaikkea vanhaa tietoa, joka olisi ilman tätä kirjaa ehkä kadonnut.

Kirjassa on erilaisia lukuja, lyhempiä ja pitempiä. Pisimmät ovat ”Saariselkäläisiä” ja ”Katsaus luontoon”. Saariselällä on elänyt ja liikkunut useita legendoja. Ja onpa siellä hiihdellyt Urho Kekkonenkin.

Itse luulen, että Mantoojan kämpässä 1980 –luvun alussa yöllä selkäni taakse tuli Itäkairan prinsessa, joka porukkamme herätessä kello 5 aamulla oli jo jatkanut matkaansa pimeään. Jäi vain mieleen pitkän hiukset.

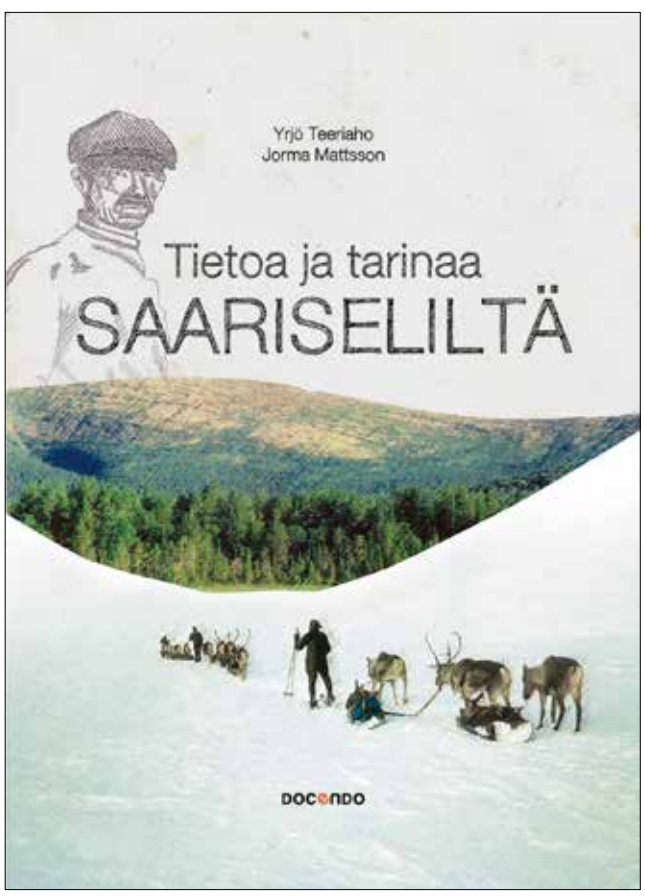
Luonto-osuudessa kerrotaan Suomen viimeisistä peuroista, varastelevista ketuista ja raakuista. Paljon kuultua ja itse nähtyä luontoa.

Jos on kiinnostunut Lapista ja Saariselistä, tämä kirja on luettava. Syvä kunnioitus kirjoittajille ja erityiskiitos Jorman piirroksille, niissä on ilmettä.

Kirjassa on paljon karttoja ja valokuvia. Kirjaa on mukava lukea ja sen kanssa aika juoksee ja Lapin kuume yltyy. Kiitos Docendolle – harvinainen retkeilyn historiakirja.

Antti Karlin

Tietoa ja tarinaa Saariseliltä tarjoaa mielenkiintoisen lukuelämyksen.

Kuutamovaelluksella Pallaksella

Lauantaina 7.1 alkoi iltapäivän mittaan autoja kerääntyä Susikyrön pihaan. Tsietsan kerhoviikko oli alkamassa. Ensin saapuneena aloitin tupien lämmityksen ja polkujen tallaamisen, uutta lunta oli puolisen metriä.

Yhdentoista tsietsalaisen ja minun Kavtsista tulleena tarkoituksena oli viettää viikko eri tavoin upeista maisemista ja tulevasta täysikuusta nauttien.

Olimme jakautuneet kolmeen porukkaan, Kuutamovaeltajat, No name ja Lumiluolaryhmä. Kuutamovaeltajat tekisivät masokistisimman reitin Susikyrö – Hannukuru – Sioskuru (2 yötä) – Hannukuru -Nammalakuru – Susikyrö. No namen tarkoitus oli vaeltaa reittiä Susikyrö – Nammalakuru – Hannukuru (2 yötä) – Susikyrö. Lumiluolaryhmä hengailisi Susikyrössä ja rakentelisi erilaisia lumimajoitteita sekä pystyttäisi teltan, jotta tämän ryhmän jäsenet voisivat kokeilla erilaisia talvisia majoitteita.

Koskapa olin ilmoittautunut Kuutamovaeltajiin seuraava tarina kertoo tämän ryhmän vaiheista. Ryhmässä vaelsi **Eeva-Liisa Ålander, Leena Holopainen, Pirkko Martikainen, Juha Häkkinen** ja savolaisten ottopoikana minä edustamassa etelän veteliä.

Hyvin nukutun yön jälkeen kokoonnuimme yhteiselle aamupuurolle Pekan-Oskarin tupaan ja senjälkeen ahkiot pakattuina kokoonnuimmme parkkipaikalle miettimään, jokohan sitä puolen yhdeksän maissa olisi tarpeeksi valoisaa polkaista retkikunta ladulle.

Koska odotellessa alkoi paleltaa lähdimme vetämään ylipainoisia ahkioitamme kohti Hannukurua. Suureksi iloksemme alkumatka oli valmista uraa ja muutaman sadan metrin hiihdon jälkeen vastaamme tuli jopa latukone.

Ilo oli kuitenkin lyhytaikainen, sillä jo parin kilometrin jälkeen huomasimme hiihtävämme väärään ilmansuuntaan.

Pienen kartan tutkimisen ja lyhyen neuvottelun jälkeen huomasimme. että latukone tekikin lenkkiä eikä vienytkään kohteeseemme. Pian löysimme oikealle uralle ja umpihankeen. Tai melkein, sillä ura oli joskus ennen viimeisiä lumisateita ajettu kelkalla mikä helpotti kulkua. Pieni mehutauko Varkhaankurun kodalla ja kolonna jatkoi matkaa kohti kaukaiselta tuntuvaa päämäärää.

Kohta Suasjärven jälkeen oli aika laittaa nousukarvat suksien pohjiin ja aloittaa punnertaminen ylämäkeen. Hämärähän siinä ehti tulla ja väsy alkoi käydä käpälään. Päivän viime valoilla pääsimme kuitenkin Hannukurun tuvalle ja pääsimme aloittamaan mökin lämmityksen, varusteiden kuivatuksen ja lumensulatuksen veden saamiseksi. Unohtamatta rommikaakaota mieltä piristämään.

Iltaruoaksi oli ennestään toisilleen tutut Juha, Eeva-Liisa, Leena ja Pirkko valmistelleet vuorotellen gourmetillallisen toisilleen ja minä olin sopinut etukäteen olevani omissa eväissä eli valmiissa retkimuonissa varmistaen energiansaannin ja jättäen makuelämykset kotiruokailuun.

Onnekseni kuitenkin savolaiset lajitoverini olivat varanneet ruokaa yli oman tarpeen, joten minäkin pääsin nauttimaan Juhan todella maistuvasta hirvimuhennoksesta. Lyhyen käkäilyn ja jutustelun jälkeen löimme päät tyynyihin ja hiihtelimme unten maille.

Aamu alkoi harmaana ja yhdeksän maissa aloimme punnertamaan kohti Sioskurua. Nokkelina jätimme ylimääräiset ruoat ja muut todennäköisesti tarpeettomat varusteet tuvalle, koskapa olimme tulossa samaa reittiä takaisin parin Sioskuruyön jälkeen.

Päivä valkeni pian ja aamun harmaus oli tipotiessään. Päästyämme puurajaan aukeni upea maisema. Outakka nousi etuvasemmalla suunnistaessamme kohti Rouvikurua talvireittiä seuraten.

Rouvikurun jälkeen ylängölle päästyämme navakka tuuli puhalsi vasemmalta ja juoksutti lunta pitkin hangen pintaa. Upean näköistä, mutta jäätävän kylmää. Pieni evästauko ja matka jatkui kovalla hangella. Lunta ei ollut kuin muutama sentti ja varvikko ja jokuset kivet pilkistivät esiin.

Matka taittui nopeasti kovalla hangella ja kevennetyillä ahkioilla ja päätimme poiketa katsomaan Tappurin autiotupaa vaikka se tekikin parin kilsan lenkin suoraan reittiin verrattuna. Perille Sioskurun kämpälle saavuimme upean kuutamon ja juuri laskeneen auringon luomassa upen sinisessä hämyssä. Pyhäkeron laki suoraan edessä oli lähes majesteettisen näköinen.

Alkurutiinit olivat jo selvät, lumensulatusta, varusteiden kuivatusta ja maittava Leenan tekemä pastakastike. Onneksi pääsin taas osille.

Aamu valkeni kirkkaana viidentoista asteen pakkasella. Nyt olikin vuorossa lepopäivä jota kuuliaisesti noudatin, enimmäkseen. Leena ja Juha huilasivat Pyhäkeron kämpälle talvireittiä pitkin ja palasivat Pyhäkeron yli kesäreittiä pitkin. Upea keli ja upeat maisemat.

Eeva-Liisa ja Pirkko hiihtelivät läheisen vaaran päälle ja heidän palattuaan lainasin Pirkon lumikenkiä ja tein pienen lenkin. Tätä ennen avarsin purossa olevaa sulapaikkaa että saisimme vettä ettei tarvitsisi lumesta sulattaa.

Illan pimettyä naisväki Pirkko poisluettuna kävikin sitten avantouinnilla. Eeva-Liisa laittoi illalliseksi muhevaa poronlihakeittoa. Arvannette kuka pääsi osille.

Keskiviikkona olikin sitten aika suunnistaa takaisin kohti Hannukurua. Matkantekoa hieman hidasti jommoinenkin vastatuuli ja lentävä lumi. Laitoimmekin heti lähdössä myrskylasit naamalle että näkisimme minne mennä. Puolimatkassa vastaamme tuli No name -ryhmä, joka oli päiväretkellä Hannukurusta Tappurin majalle. Kuulumisten vaihto jäi lyhyeksi pontevan länsipuhurin vuoksi.

Ennen pimeää pääsimme takaisin Hannukuruun ja normitoimien jälkeen alkoi saunanlämmitys ja Juhan kanssa hakkasimme avannon järveen. Eli Juha hakkasi ja minä lapioin sohjon pois ja löin tahtia tuuran hakkaamisen tahtiin. Kylläpä teki saunominen hyvää muutaman vaelluspäivän jälkeen. Saunan päälle maistuikin sitten Pirkon loihtima perunamuusi ja lihaisa kastike.

Säätiedotuksen mukaan seuraavana aamuna olisi samanlainen myräkkä kuin saimme naamallemme edellisen päivänä joten teimme Plan B:n eli menisimme alavia maita pitkin suoraan Susikyröön.

Aamun kähmyssä sää näytti kuitenkin melko säädylliseltä kevyttä lumisadetta lukuunottamatta joten päätimme aloittaa etukäteen retken raskaimmaksi etapiksi arvioimamme runnaamisen kohti Nammalankurua. Umpiseen taapertaminen olikin meille jo tuttua.

Välillä vetäjää vaihtaen. Minä ja Juha vedimme metsäsuksillamme avopaikat, joissa ei näkynyt vanhaa uraa, ja Leena ja Eeva-Liisa vuorottelivat tunturisuksillaan metsäosuuksilla, joissa heikosti näkyi No name-ryhmän ennen viimeisiä lumisateita tekemä ura heidän matkallaan Nammalankurusta Hannukuruun.

Pieni makkaranpaistotauko Suaskurun kodalla ja taas matka jatkui. Viimeiset kolmisen kilometriä päivän 15 kilsan taipaleesta olikin sitten ylämäkeä noustessamme Vuontiskeron länsirinnettä kohti Montellin majaa ja edelleen Nammalakurua.

Pimeähän siinä ehti tulla ennenkuin saavutimme puurajan ja nyt alkoi palautua usko sääennusteisiin. Tuuli yltyi ja lumisade sakeni. Onneksi gepsiin oli tallennetut reitit sillä lumipyryssä otsalampulla ei nähnyt juuri muuta kuin lumipyryn.

Pieni evästauko Montellin majalla, lamppuihin uudet patterit ja loppyrypistys kohti Nammalankurun uutta autiotupaa. Löytyihän se pienen etsimisen jälkeen ja ryhmällämme oli voitajan fiilis rankan päivän päälle. Olimmehan olleet suksilla yli kahdeksan tuntia ja nousseet liki 250 metriä viimeisten kilometrien aikana.

Jälleen muheva päivällinen ja yöpuu kutsui. Koskapa seuraavan päivän ohjelmassa ei ollut muuta kuin laskeutuminen Susikyröön ja sähkövalaistuun majaan vesivessojen maailmaan päätimme ottaa aamun rennosti ja lähteä alamäkeen vasta päivän kunnollavaljettua eli noin kymmenen maissa.

Toiveissa oli, että sää olisi seljennyt ja näkisimme upeat tunturimaisemat mutta epäonneksemme sää oli verraten sumuinen ja näkyvyyttä vain joitakin satoja metrejä. Kamat kuitenkin kasaan ja matkaan. Pikainen kahvitauko Montellin majalla ja kohti alamäkeä ja Susikyröä. Vähän matkan päässä tuli vastaan **Korolaisen Arttu** ja **Vuohelaisen Kari** jotka olivat menossa telemarkkaamaan Montellin majan maisemiin.

Ennen pitkää saavuimmekin Susikyröön ja aloimme henkisesti valmistella sivistykseen paluuta.

Sitä ennen kuitenkin kunnon löylyt ja koko remmin yhteinen päivällinen. Illan päätteeksi vielä pieni lauluhetki joka päättyi Lapin Äidin kehtolauluun ja sen vielä soidessa korvissamme urvahdimme yöpuulle.

Aamulla pikaiset kahvit ja ei kun tien päälle ja kohti maalikyliä. Vaimeasti kuului, kun työ kutsui.

Poikkeuksellisen paljon kiitoksia koko Tsietsan väelle muutamalla vieraalla vahvistettuna. Erityinen kiitos Kuutamovaeltajille upeasta seurasta ja mukavasta matkanteosta. Ehkä joskus uusiksi jos vain seura kelpaa.

Muistiin merkinnyt ottopoeka Kavtsista,

Paavo Ahonen

Pirkko Martikainen

Kartanlukutauko tuulensuojassa ennen avotunturiin menemistä.

Tauon jälkeen taas hymyilyttää. Vasemmalta Pirkko Martikainen, Eeva-Liisa Ålander, Juha Häkkinen, Paavo Ahonen ja Leena Holopainen.

Sioskurun kämppä yön sinisyydessä.

Montellin maja tarjosi taukosuojaa tuulessa ja tuiskussa.

Kämppätoimikunnan kuulumisia

Kämppien käyttö vähentynyt

Olen viime aikoina itsekseen miettinyt ja keskustellutkin joidenkin tunturilatulaisten henkilöiden kanssa, miten Tunturiladun Lapin tukikohtien käyttöastetta saataisiin lisättyä.

Voitaisiinko tiloja vuokrata ulkopuolisille henkilöille tai järjestöille vai pidetäänkö kämppien käyttö vain omalla väelle sallittuna? Asia on ollut esillä Tunturiladun johtokunnassa ja syksyllä 2016 päätettiin, että avaimen haltija voi tuoda useampia ulkopuolisiakin henkilöitä kohteeseen ja yöpyä siellä itse mukana ollen.

Viime vuosina tukikohdissa on yöpynyt jonkin verran eri järjestöjen väkeä (kuitenkin aika vähäisesti), esimerkiksi rajavartiolaitos ja sotaväki. Kokemus on ollut vain myönteinen.

Tilojen käytöstä on saatu rahallista korvausta, on omaehtoisesti siivottu tiloja, huolehdittu polttopuista ja Tunturilatu on tullut tunnetuksi laajemminkin.

Kämppätoimikunta suosittelee kuitenkin etupäässä omaa väkeä käyttämään tukikohtiamme ja ottamaan myös läheisiään mukaan suunniteltaessa lomareissuja Lapin maahan. Myös Tunturikerhojen kerhoviikot kämpille ovat Tunturiladulle tärkeitä.

Kaikki Lapin tukikohtamme ovat nyt hyvässä kunnossa ja siistit ja kaikki isot peruskorjaustyöt on tehty.

Susikyrössä on kuluneen talven aikana ollut pientä ongelmaa Pekan-Oskarissa ja Aihkissakin. Olisi hyvä, jos tilojen käyttäjät lukisivat tilojen käyttöohjeet tarkasti.

Tulisijat ja sähköistys on aiheuttanut tänä talvenakin huoltomiehen tarvetta käydä kohteessa ja tästä syntyy aina ylimääräistä kustannusta Tunturiladulle. Myös Pekan-Oskarin wc- tilojen ja pesuhuoneiden väliovet on hyvä muistaa huolella sulkea talviaikana jäätymisvahinkojen välttämiseksi.

Samasta syystä keittiötilan vesihanakin on suljettu kylmänä vuodenaikana. Kevättalvella Susikyrössä tulee taas tarve poistaa lunta vesikatoilta, hyvin on työ hoitunut edellistalvinakin (yksittäiset henkilöt ja kerhoviikot).

Soitto vain kämppäisännälle tai Paavolle tai Ekille, niin ohjeet tulevat tälle tärkeälle työlle ja kaikenlaisissa muissakin ongelmatilanteissa.

Kämppätoimikunnasta petivuokrauspaikat kaikille kämpille hoitaa **Sirpa Alapuranen** puh. 050 597 5811 (**Panu Loisa** hoitaa 31.3.2017 asti).

Aihkin varaus ja avaimet, hoitaja **Aulikki Kuukkanen** puh. 040 577 4100.

Sirpa ja Aulikki hoitavat myös yhdessä kaikkien kämppien sisäpuoliseen varusteluun liittyvät asiat, ynnä toimivat talkooviikkojen emäntinä.

Käytännön työt hoitaa kaikilla kämpillä **Paavo Kramsu**, puh. 040 706 2764 ja **Erkki Maununen** puh. 040 021 5521. Erkki tuntee parhaiten myös Susikyrön sähköistyksen ja ilmastointiasiat.

Kämppäisäntänä toimii edelleen **Pekka Kallio** puh. 050 527 2796.

Susikyrössä äkillisessä ongelmatilanteessa apua saa: huoltomies **Ossi Saatio** Vuontispirtiltä puh. 0400 336 228 (tulisijat, sähköt, vesijohdot, kaasulieden vuodot, parkkipaikat jne.). Susikyrön alueen tien ja pihan aurauksen hoitaa **Kalevi Alatalo** puh. 0400 269 404

Kiisalla ja Talaksella pitää itse hoitaa kaikki edellä mainitut työt kämpillä olon aikana, koska apua on vaikea saada pitkien etäisyyksien takia. Kiisalla kuitenkin kuljetusapua tarvittaessa saatavissa: **Toivo Paltto** puh. +358 400 773 746

Ensi kesän talkoot toteutuvat suunnitelman mukaisesti viikoilla 23, 24 ja 25 (Tunturilatulehti no. 4/2016). Yhteydenotot ja ilmoittautuminen Pekka Kallio ja Paavo Kramsu.

Kämppätoimikunnassa on keskusteltu viime aikoina myös ongelmasta saada riittävästi talkooväkeä mukaan talkooviikoille.

Yksi apu tähän voisivat olla kerhoviikot tai yksittäiset henkilöt talkootyöviikkojen ulkopuolisena aikana.

Esimerkiksi, kun Tunturikerho tilaa kämppäviikon jollekin Tunturiladun kämpälle, voisi tilaaja keskustella kämppäisännän kanssa, voitaisiinko tehdä jotain työtä tukikohdan hyväksi kämpällä oloaikana. Niin tästä tehdystä työstä voitaisiin kerholle antaa vaikka alennusta kämppäviikon maksusta.

Tehtävät työt voisivat olla esimerkiksi talkootyöviikkojen aikana tarvittavien rakennustarvikkeiden kuljetusta tontille esim. Talas ja Kiisa, suursiivoukset, huoltomaalausta, savupiippujen nuohousta, polttopuutyötä, jätehuoltotyötä, vesikattojen huoltoa, lumien luomista Susikyrön vesikatoilta kevättalvella, ympäristön siivousta kesäaikana ja puun ottoa omalta tontilta polttopuuksi.

Myös laiturit kaikissa kohteissa vaativat vuosittaista huoltoa. Kämppäisäntä vie tämän asian lähiaikoina Tunturiladun johtokunnan käsiteltäväksi. Kerhoille tai yksittäisille henkilöille pitää antaa myös selkeät ohjeet tehtävälle työlle ja olisi hyvä, jos paikalla olisi joku henkilö, joka pystyisi ohjaamaan työtä.

Suomen Latu on ottanut yhteyttä Tunturilatuun ja kämppäisäntä on keskustellut Suomen Ladun toiminnanjohtajan **Eki Karlssonin** kanssa Suovanselän lakkautetun rajavartioaseman käytön lisäämisestä.

Jos Suomen Latu lähtisi osakkaaksi heille tarjottuun kiinteistöön, joka on nykyään (ollut jo pitkään) vapaa-ajan käytössä kolmelle eri valtion järjestölle, muun muassa säteilyturvakeskukselle, olisiko myös Tunturilatu kiinnostunut ottamaan tästä vastuuta.

Tilat ovat tällä hetkellä vajaakäytössä ja kiinteistöllä on jonkin verran myös jatkuvaa vuosittaista korjaustarvetta. Oletettavasti Suovanselkäsäätiö odottaa Suomen Ladulta, jos lähtee hankkeeseen mukaan, osuutensa mukaista vastuuta korjaustalkootöihin osallistumisesta, johon sitten Tunturilatu luonnollisesti ottaisi osaa myös vuosittain.

Kustannuksia Tunturiladulle ei ole tästä hankkeesta tulossa, vaan Suomen Latu vastaisi osuusmaksusta säätiölle ja myös vuosittaisesta jäsenmaksusta ynnä osuutensa mukaisista korjauskustannuksista.

Kohde sijaitsee noin 15 kilometriä Paatsjoen sillalta pohjoiseen Kessin erämaa-alueella järven rannalla. Autotie on perille. Suomen Latu ei varmaankaan lähde hankkeeseen mukaan, ellei ole varmuutta, onko omasta takaa osuutensa mukaista käyttöä tässä kohteessa.

Eki Karlssonin kanssa on sovittu, että kämppätoimikunta käy ensi kesänä viikolla 23 katsomassa paikan.

Kämppäisäntä raportoi johtokunnalle, joka ilmoittaa Eki Karlssonille siitä, onko Tunturiladulla kiinnostusta lähteä mukaan tähän hankkeeseen. Mukaan lähtö velvoittaa Tunturilatua käyttämään kiinteistöä ja ottamaan osuutensa suuruista vastuuta tulevista korjaustalkootöistä yhdessä Suomen Ladun kanssa.

On hyvä muistaa, että Tunturiladun omatkin kiinteistöt vaativat jatkuvaa huolenpitoa pysyäkseen kunnossa ja huolta tuo myös omien kiinteistöjen vähentynyt käyttö Kiisalla ja varsinkin Talaksella, joka lisäksi on Suovanselän omainen paikka ja sijaitsee samoilla alueillakin.

Hyvää kevättalvea kaikille

Pekka Kallio
kämppäisäntä.

Satu Ojala

Johtokunta juhlavissa tunnelmissa. Erkki Maununen (vas.) Sirpa Alapuranen, Tuula Forström, Hannu Liljamo, Johanna Nevalainen, Tuula Kirjonen, Paul Pakarinen ja Kari Halinen.

Johtokunta 2017

Yhteystiedot:

Kari Halinen, Ovtsi, puheenjohtaja, puh. 0400 483 885
Paul Pakarinen, Logi, varapuheenjohtaja, puh. 050 568 8703
Sirpa Alapuranen, Kavtsi, puh. 050 597 5811
Tuula Forström, Kuovza, puh. 040 718 1642
Tuula Kirjonen, Njeallje, puh. 050 360 4403
Hannu Liljamo, Owla, puh. 044 322 3646
Erkki Maununen, Alppas, puh. 0400 215 521
Johanna Nevalainen, Kumpe, puh. 050 331 7876

Toimihenkilöt:

Marita Jääskeläinen, Tsietsa, sihteeri ja jäsensihteeri puh. 0400 817 882
Iitu Gerlin, Kavtsi, talouden-hoitaja, puh. 040 707 4598
Pekka Kallio, Logi, kämppäisäntä, puh. 050 527 2796, ei sähköpostia
Satu Ojala, Geatki, tiedottaja, puh. 050 4234 844
Johtokunnan yhteinen sähköposti: johtokunta@tunturilatu.fi
Henkilökohtaiset sähköpostit: etunimi.sukunimi@tunturilatu.fi

Sata vihittävää sutta Suomi 100 -juhlavuotena?

Suomi 100 juhlavuonna emme todennäköisesti saa sataa vihittävää sutta tunturikerho Login järjestämiin susiaisiin syksyllä.

Hyvä näin, sillä tilaisuuden tunnelma voisi kärsiä sellaisesta väenpaljoudesta. Jospa unohdetaan yksi nolla ja tavoitellaan kymmentä vihittävää sutta syksyllä. Susivaliokunta heittää tässä kerhoille ja tunturilatulaisille haasteen!

Anomusta ei voi laittaa, koska sinulta puuttuu yksi vaellus?

Voit hyvin lähteä tänä vuonna jonkun muun kuin oman kerhosi reissulle. Tunturiladun toimintakalenterista löytyy toinen toistaan mielenkiintoisempia vaihtoehtoja.

Suomi 100 vaellus Leviltä Haltille tulee varmasti olemaan mieleenpainuva kokemus. Kaikkia 330 kilometriä ei tarvitse hiihtää ellei halua suorittaa johtajasusivaellusta.

Mukana voi olla lyhyempiä pätkiä hypäten matkan varrelta mukaan tai lopettamalla retki muita aikaisemmin.

Vielä on hyvää aikaa tutkiskella muistiinpanojaan ja laittaa susianomuskaavake valmiiksi toimitettavaksi susivaliokunnalle.

Susianomuskaavakkeet sekä susisäännöt löytyvät Tunturiladun nettisivuilta. Susihakemusten viimeinen jättöpäivä vuoden 2017 susiaisia varten on 25.8.2017.

Hakemuksen voi postittaa: **Marita Maula**, Hippiäistie 6, 00780 Helsinki tai sen voi antaa susivaliokunnan jäsenelle.

Susivaliokunnan ja susikokelaan tapaamisia järjestetään Tunturiladun tapahtumien yhteydessä: **Kevätpäivillä** 24.-26.3. Pikku-Syötteellä, Pudasjärvi, **Kesäpäivillä** 18.-20.8. leirikesku Ohkola, Mäntsälässä, **Susiaisissa** 6.-8.10. Linnasmäellä, Turku (haastattelu susikokelas ei voida vihkiä näissä susiaisissa)

Toivomme, että ilmoittaudut etukäteen haastattelutilaisuuteen. Tarvittaessa tapaaminen voidaan sopia muuhunkin ajankohtaan!

Ottakaa rohkeasti yhteyttä Susivaliokuntaan kaikissa mahdollisissa susiasioihin liittyvissä kysymyksissä. Säännöistä voidaan poiketa järkevien ja perusteltujen syiden johdosta.

Neuvotteluvaraa on!

Susivaliokunta 2017

Marita Maula (pj) marita.maula@tunturilatu.fi
Pirjo Jauhiainen pirjau@gmail.com,
Anja Kylävalli anjakylavalli@gmail.com
Juhani Lahtinen juhani.lahtinen@pp3.inet.fi
Matti Nylander matti.nylander@gmail.com,
Raimo Pahkala raimo.pahkala@nic.fi

Lahjaksi lapsille, lapsenlapsille, koko suvulle, juhlavuoden Tunturilatu 70 v. juhlaesine

Hinta 15.00 /kpl + postituskulut
Koko 2,1 dl; paino 83 gr
Tilaukset Iitu Gerlin,
iitu.gerlin@tunturilatu.fi tai 040 707 4598.

Tuoreimmat Kunniasudet

Tunturilatu sai syyskokouksessa kolme uutta kunniasutta eli Paavo Kramsun, Marita Maulan ja Raimo Pahkalan.

Kämppätoimikunnan tukipylväs

Tunturiladun syyskokous kutsui järjestön seitsemänneksi kunniasudeksi **Paavo Kramsun** Logista.

Paavo Kramsu on toiminut pitkään eri tehtävissä Tunturiladussa. Hän on ollut johtokunnassa vuodet 2001–2014, nuorisotoimikunnassa 2001–2006 ja kämppätoimikunnassa vuodesta 2007 lähtien. Hän on myös Tunturikerho Login puheenjohtaja vuodesta 2003 lähtien.

Paavo Kramsu on palkittu ansioistaan Suomen Ladun kultaisella ansiomitalilla vuonna 2008 ja Opetusministeriön ansioristillä vuonna 2014.

Paavo Kramsun tekemä työ Tunturiladun kämppien hyväksi on sekä laadultaan että määrältään ainutlaatuista. Hän on vuodesta 1980 lähtien osallistunut vuosikymmenien ajan kämppien rakentamiseen, korjauksiin sekä huolto- ja kunnostustöihin käyttäen niihin suurimman osan vapaa-ajastaan. Kaikki alkoi Susi-Kiisan rakentamisesta.

Irma Rytkölä

Paavo Kramsu on varsinainen työmyyrä.

Paavo on tehnyt oman kerhonsa kerhoviikoillakin kämppien huolto- ja ylläpitotöitä sekä varustellut niitä. Talkoissa Paavo on aina ensimmäisenä aamulla paikalla ja laskee illalla viimeisenä vasaran kädestään. Kämppätoimikunnassa hän on toiminut tärkeänä tukipylväänä kämppäisännälle auttaessaan kirjallisten töiden tekemisessä, rakennustarvikkeiden hankinnassa ja pitäen yhteyttä Susikyrön, Susi-Kiisan ja Susi-Talaksen paikallisiin yhteyshenkilöihin ja Metsähallitukseen.

Sirpa Alapuranen

Harkitseva, aikaansaava ja vaatimaton

Antero Rutanen

Marita Maula kakunjaossa juhlasusiaisissa.

Marita Maula, jota myös Marsuksi kutsutaan, liittyi Tunturilatuun vuoden 1982 lokakuussa ja hänet valittiin tunturikerho Kavtsin sihteeriksi seuraavana vuonna.

Ulkoiluihmisenä hän innostui Tunturisusiaatteen haasteista. Marsu vihittiin tunturisudeksi vuonna 1984, johtajasudeksi vuonna 1987 ja ikäsudeksi vuonna 2001.

Susiaate tarttui Marsuun tiukasti ja päinvastoin. Susivaliokunnan jäsenyys alkoi vuonna 1992, aluksi sihteerinä yhdentoista vuoden ajan ja sen jälkeen puheenjohtajana, mikä pesti jatkuu edelleen.

Kun Tunturiladun susisääntöjä uudistettiin vuosina 1994 – 1996, Marsu oli toimikunnassa susivaliokunnan edustajana.

Harkitseva ja aikaansaava Marsu oli ja on edelleen haluttu jäsen erilaisissa Tunturiladun tehtävissä. Hän on toiminut yhdistyksen sihteerinä yhdeksän vuotta, antanut osaavan työpanoksensa eräretkeily-, koulutus-, kansainvälisyys- ja julkaisutoimikunnissa.

Tunturikerho Kavtsissa hän on toiminut monissa eri tehtävissä.

Suomen Ladussa Marsu on ollut varuste- ja koulutustoimikunnissa, Erä-SM-kilpailujen kehittämistyöryhmässä, Vantaan leiripäivien sihteerinä ja edustanut Suomen Latua SkiExpo messuilla ja Talvirieha-tapahtumassa.

Erävaelluksen SM-kisat tulivat Marsulle tutuiksi järjestäjänä päällikkötasolla ja useina vuosina rastipäällikön tehtävissä. Kilpailijana Marsu osallistui miehensä Hannun kanssa kilpailuun 14 kertaa erittäin hyvällä menestyksellä. Tunturiladun järjestämien Inarin ja Pellon kisojen suunnittelujen ja valmistelujen aikana kisamaasto tuli tutuksi useiden viikkojen maastoyöpymisten kautta.

Marsun kokemus ja asiantuntemus huomattiin Suomen Ladussa ja hänet pyydettiin vuonna 1997 perustettuun Erä-SM- kilpailujen kehittämistyöryhmään.

Innostuksen luonnossa liikkumiseen ja retkeilemiseen luulen alkaneen jo konttausikäisenä ja jatkui partio- ja purjehdusharrastuksena. Halusta oppia aina lisää ilmenee siinä, että vaellusrinkassa hänellä on mukana aina kiikari ja joku luontoon liittyvä kirja.

Maratonkuntoisen Marsun retkeilytiedot ja -taidot kehittyivät omilla yli viidelläkymmenellä vaelluksella. Toistakymmentä kertaa hän on yksin ja Hannunsa kanssa johtanut vaellusryhmiä tunturien maassa.

Tietonsa ja taitonsa Marsu on antanut retkeilyväen käyttöön kirjoittamalla ”Retkikikkoja” kirjasen, jota Suomen Latu myi. Tunturiladun kerhokansion ja koulutuskansion suunnittelussa ja valmistamisessa Marsulla oli oma osansa.

Viiden vuosikymmenen vaellus -historiikki on kattava tietoteos Tunturiladusta. Sen toimittajakunnassa Marsu oli jäsenenä. Hän kirjoitti artikkelit puhtaaksi useita kertoja samalla kun toimi oman alansa asiantuntevana jäsenenä.

Marsu oli toisenkin historiikin toimittajakunnassa kirjoittajana, aineiston kokoajana ja myös puhtaaksikirjoittajana. Juhlajulkaisua Tunturilatu 70 vuotta työstävässä työryhmässä hän oli mukana.

Vaatimattomana mutta henkistä arvovaltaa omaavana Marsu on kunniasuden arvon ansainnut.

Raimo Pahkala

Henkeen ja vereen tunturilatulainen

Satu Ojala

Raimo Pahkala mielimaisemassaan.

Tunturiladun pitkäaikaisesta puheenjohtajasta Raimo Pahkalasta leivottiin syyskokouksessa yhdeksäs kunniasusi.

Hän on toiminut kahteen Tunturiladun puheenjohtajana. Ensin vuosina 2001–2010 ja toisen kerran vuosina 2014–2015. Hän on toiseksi pisimpään toiminut puheenjohtajana. Toiselle jaksolle hän sitoutui, kun puheenjohtajan paikka oli auki eikä halukkaita löytynyt. Raimomaiseen tapaan hän totesi, että Tunturilatua ei jätetä pulaan ja otti pestin vastaan muutaman oloneuvosvuoden jälkeen.

Raimon ensimmäisellä puheenjohtajakaudella hankittiin Susikyrön naapurista Aihkin kiinteistö, jolloin alueelle saatiin ensimmäinen sähköistetty kämppä. Aihkin osto on osoittautunut viisaaksi ratkaisuksi, sillä kämppä on ollut suosittu ja sen käyttöaste on ollut koko ajan hyvä.

Tunturilatu otti myös ensimmäisen digiloikan ja otti käyttöön ensimmäiset nettisivut. Tunturilatua on tehty tunnetuksi omalla iskulauseella Tunturilatu – erätaitoja ja elämyksiä.

Tunturiladun 60-vuotisjuhlia vietettiin Tampereella marraskuussa 2006. Silloin vihittiin yhdistyksemme ensimmäinen oma lippu, joka rekisteröitiin vaakunana Suomen Heraldisessa seurassa numerolla 1385.

Raimo Pahkala on ollut myös aloitteellinen, kun Tunturiladussa aloitettiin Vauvasta vaariin -leirit. Hän on ollut vaarina järjestämässä leiriä useana vuotena ja leiri on kasvattanut suosiotaan vuosi vuodelta.

Raimon kaudella on järjestetty Suomen Ladun leiripäivien vaelluskilpailu, tehty Kuudes Vuosikymmen –historiikki ja pidetty Jokamiehen oikeudet ja velvollisuudet -luentoja 22 eri puolilla Suomea. Tunturilatu osallistui myös Jokamiesoikeus-raportin tekemiseen yhdessä Ympäristöministeriön kanssa.

Tunturiladun kanta tuotiin esille myös Ympäristöministeriön ehdotukseen muuttaa sekä Ylläs–Pallas kansallispuistosta annettua lakia että Tsarmitunturin erämaa-alueen hoito- ja käyttösuunnitelmaan.

Susikyröntien nimi viralistettiin ja Tunturiladun jäsenrekisterin pito yhdistettiin Suomen Ladun rekisterin kanssa. Tunturiladun kämppä- ja avainsäännöt uudistettiin ja Tunturilatu-lehden postituksessa siirryttiin yhteistyöhön Suomen Ladun Latu ja Polku-lehden kanssa.

Raimo on henkeen ja vereen tunturilatulainen ja toteuttaa omaa iskulausettamme joka käänteessä. Hän on tarjonnut erätaitoja ja elämyksiä meille muille tunturilatulaisille.

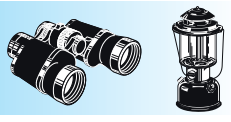
Satu Ojala

Tommi Avikainen

Jäällä iltaruskotkin ovat upeampia.

Tärppejä ja turhakkeita

Jäällä liikkumisen taito

Alkutalven poikkeuksellisen hyvät jääkelit Etelä-Suomessa aiheuttivat paljon keskustelua ja uutisointia sekä muutaman valitettavan jäihin putoamisen.

Jälleen kehotettiin pysymään tykkänään poissa jäältä, ja kaikki jäällä liikkujat leimattiin uhkarohkeiksi itsemurhakandidaateiksi.

Suomen Retkiluistelijat Ry:n puheenjohtaja **Seppo Sihvonen** puhui turvallisen jäällä liikkumisen puolesta muun muassa Helsingin Sanomien mielipidepalstalla, väläyttäen jopa, että jäällä liikkumisen taitoa pitäisi opettaa koulussa.

Heikentyneen luontosuhteen johdosta tällaiset kansalaistaidot eivät enää periydy vanhemmilta lapsille. Mikä menetys! Jäällä liikkuminen tuo retkeilyyn aivan erilaista näkökulmaa kuin mikään muu tapa liikkua luonnossa.

Näennäisen heikoillakin jäillä on mahdollista liikkua turvallisesti, kunhan pitää mukanaan turvavälineitä ja myös osaa käyttää niitä.

Ensisijaisia turvavälineitä ovat jääsauva ja kaveri. Sauvalla kokeillaan jään kantavuutta, ja kaverin luistinten synnyttämästä äänestä voi havaita jään paksuuden vaihteluita.

Toissijaisia turvavarusteita tarvitaan sitten, jos jäähän kaikesta huolimatta vajotaan. Naskalit helpottavat jäälle pääsyä, vesitiiviiksi pakattu reppu kelluttaa ja pitää sisällään kuivat vaihtovaatteet, kaveri voi auttaa avannosta nousua heittoköydellä sekä avustaa vaatteiden vaihdossa.

Vastajäätynyt järvi houkuttelee, musta teräsjää sekä kutsuu että pelottaa. Viisisenttinen teräsjää kantaa ulkoilijan.

Jää ei kuitenkaan ole yhtä paksua joka kohdassa vesistöä. Virtapaikat jäätyvät hitaammin ja pakkasen lauhduttua heikentyvät petollisesti altapäin.

Rannan ylle kaartuvat puut kannattaa kiertää, samoin niemenkärjet. Aina kun jään ulkonäkö muuttuu, kannattaa tarkistaa tilanne rajan toisella puolella.

Isojen selkien tuuliavannot pysyvät avoimina, vaikka muuten jää olisi kymmensenttistä. Vastajäätynyt tuuliavanto, jonka päälle on tuiskuttanut havainnointia haittaavaa lunta, on vaarallinen.

Railojen yhteydessä voi piillä monenlaisia yllätyksiä. Kirkasta teräsjäätä voi lukea kuin avointa kirjaa, jään paksuuden näkee halkeamista ja kaasukuplista.

Keskitalven lämpöasteet ja vesisateet sulattavat jäätä, ja jään päällä lainehtiva vesi poraa jäähän imureikiä, joista vesi syöksyy pyörteenä kuin viemäriin. Seuraava lumisade peittää vaaranpaikat näkyvistä.

Vaihtelevat säät ja sahaavat lämpötilat muuttavat jääolosuhteita jatkuvasti. Tilanne muuttuu taas, kun jäälle satanut lumi sulaa sohjoksi, joka jäätyy kohvajääksi.

Harmaa ja huokoinen kohva ei näy läpi, ja kantavuuskin on heikompi kuin teräsjäällä. Tarkkaavaisuutta vaaditaan enemmän. Kevättalven auringonpaiste ja lämpö heikentävät jäätä nopeasti, jää puikkoontuu ja pehmenee.

Jopa 20-senttinen kevätjää voi pettää. Niin kauan kuin jään pinta kovettuu yöpakkasilla, voi kevätjäillä vielä luistella. Rannat voivat olla sulana ja jäälle pääsy hankalaa, railot ja pilkkiavannot laajenneet, niemenkärjet ja virtapaikat pitää kiertää kaukaa.

Auringon lämmittäessä yöpakkasen jäähdyttämää jäälakeutta, alkaa unohtumaton konsertti. Jäältä pitää kuitenkin poistua ennen kuin aurinko pehmentää pinnan pilalle.

Suomen Retkiluistelijat ry: n tulokaskurssi antaa erinomaiset eväät jään haltuun ottamiseen. Ja kun tulokaskurssi on käyty, kannattaa ilman muuta osallistua seuran retkille.

Kokeneen vetäjän perässä pääsee paikkoihin, joihin ei itse olisi tullut mieleenkään mennä, ja vetäjän tekemisiä seuraamalla oppii jäänlukutaitoa käytännössä.

Jäillä, kiitos!
Tommi Avikainen

Syksyn 2016 unelmajäillä.

Halkeamista ja kaasukuplista näkee jään paksuuden.

Toimihenkilöille täsmätietoa

Kerhojen toimihenkilöt saivat taas ajantasoista tietoa Tunturiladun toiminnasta, kun väki koottiin yhteen Jyväskylään perinteiseen koulutustapahtumaan.

Tiiviin ohjelman aikana pureskeltiin johtokunnan toimintaa puheenjohtaja **Kari Halisen** johdolla, jäsensihteeri **Marita Jääskeläinen** kertoi Ankkuri-ohjelmasta ja Suomen Ladun Ketjun toiminnasta.

–Suomen Latu voi järjestää kerhojen jäsensihteereille Ankkuri-koulutusta, mikäli se katsotaan tarpeelliseksi, sanoi Marita Jääskeläinen.

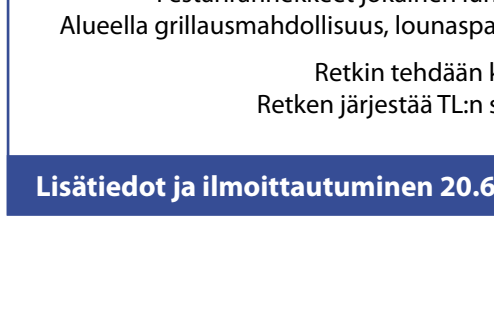
Sirpa Alapuranen kertoi kerhokansiosta, jota päivitetään parhaillaan. Satu Ojala kertoi kerhojen sisäisestä ja ulkoisesta tiedottamisesta niin jäsenistölle, Tunturiladulle kuin oman alueensa väelle.

Taloudenhoitaja **Iitu Gerlin** kertoi kirjanpitoasioista ja lupasi välittää kerhoille ilmaisen kirjanpito-ohjelman, mikäli he haluavat sitä käyttää.

–Se on toimiva ohjelma ilmaisuudesta huolimatta. Kuitit pitää edelleen kirjanpitolain mukaisesti säilyttää, mutta ne on parempi skannata kuin valokuvata. Skannattuina kuitit säilyvät lukukelpoisina pidempään, sanoi Iitu Gerlin.

Ritva Loimio kertoi saamelaistoimikunnasta. Tulossa on tälle vuodelle kaksi matkaa. Jokkmokkin markkinamatka on jo takanapäin, mutta heinäkuussa on tulossa matka Riddu ridduun eli alkuperäiskansojen festivaaleille Norjaan.

Hanna-Mari Sinilehto kertoi koulutustoimikunnasta ja kannusti kerhoja järjestämään koulutusta, joihin voi saada Sivikseltä tukea.

Suomen Ladun II varapuheenjohtaja Raimo Saarinen ja Tunturiladun Marita Jääskeläinen ja Iitu Gerlin sananvaihdossa.

Satu Ojala

Suomen Ladun alueyhdyshenkilöt poikkesivat tervehtimässä toimihenkilöitä täytekakkujen kera. Samana päivänä oli Suomen Ladun 79-vuotispäivä. Kakkua leikkasivat ensimmäisinä Suomen Ladun I varapuheenjohtaja Anja Korhonen ja Tunturiladun puheenjohtaja Kari Halinen.

Hannu Kauranen Vihttasta ja Ritva Loimio Ovtsista rupattelivat alueyhdyshenkilö Satu Jokilahden kanssa SL:n Keski-Suomen alueelta.

Marita Maula toivoo, että syksyn susiaisissa vihittäisiin ainakin kymmenen uutta sutta. Susisäännöissä on mahdollisuus erilaisiin tulkintoihin ja susivaliokunta kysyykin lähiaikoina kerhojen kantaa joustoista.

–Tunturilatu on saanut lahjaksi saamelaispuvun, jota on käytetty noidan pukuna. Saamelaiset eivät kuitenkaan pidä siitä, että heidän kansallispukuaan käytetään noidan asuna. Tämäkin asia pitäisi ratkaista, jotta emme loukkaa saamelaisia, sanoi Marita Maula.

Matti Rekola kertoi retkenvetäjäverkostosta ja retkenvetäjien koulutuksesta. Kämppäisäntä Pekka Kallio kertoi kämppien tilanteesta ja tulevista talkoista. Työtä kämpilä riittää, mutta talkoolaisia ei tahdo löytyä riittävästi. Kämppien käyttöaste on myös laskenut ja sitäkin pitäisi pohtia yhdessä, miten astetta saataisiin jälleen korotetuksi.

Satu Ojala

12.–16.7.2017

Retki Riddu, Riddu, alkuperäiskansojen festarille ja päiväpatikoinnit Norjan Kaivuonossa, Kåfjordenissa

Riddu Riddu on musiikki- ja kulttuurifestivaali.
Festivaalin järjestäjän, Searvin tavoitteina ovat saamelaisten ja muiden alkuperäiskansojen kulttuurin ja -identiteetin edistäminen ja kehittäminen.

Kaivuonossa on oivia päiväretkikohteita. Tutustumme retkellämme mm. vanhaan Birtavarren kuparikaivosalueeseen ja sen sulattamojen jäänteisiin sekä ”luurankotaloon” sekä Gorsabrua-siltaan, joka menee 153 m korkean kanjonin yli. Siltä on aivan mahtava näkymä vesiputoukseen, joka syöksyy alas kanjoniin.

Majoittuminen Birtavarren leirintäalueella 4 h mökeissä.
Hinta on edullinen n. 50-70 €/ hlö/ 4 yötä. Ei sisällä liinavaatteita eikä aterioita.
Majoittuminen mahdollista myös telttaillen, telttapaikka n. 13 € / 2 hlöä teltta / yö.
Festarirannekkeet jokainen lunastaa paikanpäällä tai netissä.
Alueella grillausmahdollisuus, lounaspaketteja tarjolla, ravintola ja Snackbaari.

Retkin tehdään kimppakyydein.
Retken järjestää TL:n saamelaistoimikunta.

Lisätiedot ja ilmoittautuminen 20.6. mennessä Johanna 050 33 17 876

TUNTURILADUN SENIORIVAELLUS 2017

Kavtsi järjestää tänä vuonna Tunturiladun yhteisen seniorivaelluksen. Ajankohta on elokuun puolivälissä niin, että vaellukselta voi mennä suoraan Tunturiladun kesäpäiville Järvenpään seurakunnan leirikeskuseen Ohkolaan, Mäntsälään. Kesäpäivät ovat 18.–20.8.2017.

Vaelluksen/retken suunniteltu kesto on 3–4 päivää, ja paikka jossain Etelä-Suomessa, kohtuullisen matkan päässä Mäntsälästä.
Suunnitelmat tarkentuvat kevään kuluessa, ja niistä saa tietoa Tunturilatu-lehden 2. numerosta, joka ilmestyy 12.4. sekä Tunturiladun nettisivuilta.
Vaelluksesta voi halutessaan tiedustella tässä vaiheessa Annu Koistiselta sähköpostilla annu.koistinen@fonet.fi

Yhdestoista VaVa-leiri

16.–22.7.2017 Susikyrössä

TUNTURILADUN RETKIMUISTIO 1/2017

25.–26.2. **Hiihtelyä Martimoaavalla** (Owla)
Ilmoittautumiset: Unto Ojalehto 040 836 6462, unto.ojalehto@gmail.com 20.2. mennessä.

26.2. **Hiihtelyä Martimoaavalla** (Owla)
Ilmoittautumiset: Hannu Liljamo 044 322 3646, hannu.liljamo@gmail.com 20.2. mennessä.

10.–18.3. **Hiihtoviikko Kiilopäällä** (Geatki)
Majoittuminen Kiilopäällä 10 hengen mökissä. Viikon aikana tehdään yhteishiihtoretkiä ja hiihdellään kukin omaan tahtiin. Yksi paikka vapaana. Ilm. Satu Ojala, satu.ojala@tunturilatu.fi mahdollisimman pian.

11.3. **Oulun latualueen kevättapaaminen Virpiniemessä** (Owla)
Ilmoittautumiset: Hannu Liljamo 044 322 3646, hannu.liljamo@gmail.com 12.2. mennessä.

11.–18.3. **Hiihtovaellus Haltille** (Owla)
Ilmoittautumiset: Aino Hämäläinen 040 770 6282, aino.hamalainen@oulu.fi tai Ritu Virrankari 044 530 1606, rullalotta@gmail.com 1.3. mennessä (täynnä tällä hetkellä)

25.3.–1.4. **Hiihtoviikko Saariselällä** (Kumpe)
Päiväretkeläisten tukikohtana Tunturila Kaunispäällä. Vapaita paikkoja voi kysellä Meeri Näätäseltä, 0400 674 081, naatanen.k.meeri@telemail.fi.
Hiihtovaellus UKK-puistossa, tiedustelut Jouko Koivu, 045 112 4712, jouko.koivu@kotinet.com

8.–15.4. **Kevätkerhoviikko Susikyrössä** (Owla)
Ilmoittautumiset: Hannu Liljamo 044 322 3646, hannu.liljamo@gmail.com3.4. mennessä.

7.–17.4. **Vaativa hiihtovaellus Nikkaluokta – Katterat** (Owla)
Ilmoittautumiset: Aino Hämäläinen 040 770 6282, aino.hamalainen@oulu.fi tai Ritu Virrankari 044 530 1606, rullalotta@gmail.com 20.3. mennessä.

22.–23.4. **Patikointia Karhunpolulla Lieksassa** (Kumpe)
Tukikohtana Pitkäjärven autiotupa. Ilm. 18.4. mennessä Tapani Ilvonen, 0400 158 256, ultilvonen@gmail.com

27.4.–1.5. **Perinteinen hellehiihto Kilpisjärvelle** (Owla)
Ilmoittautumiset: Aino Hämäläinen 040 770 6282, aino.hamalainen@oulu.fi tai Leila Virtanen 040 771 3462, leilavi45@gmail.com 20.3. mennessä.

6.5. **Päiväretki Porkkalaan** (Logi)
Lähtö Turusta Kupittaankadulta klo 8 ja paluu samaan paikkaan n. klo 19. Matka tehdään tilausbussilla. Matkan hinta logilaisilta 15 € ja muilta 20 €. Kuljetaan ulkoilureittiä n. 1,5 km Porkkalan niemen kärkeen Pampskataniin, missä voi katsella merimaisemien lisäksi keväistä lintujen muuttoa. Omat eväät mukaan. Ilmoittautumiset 5.4.2017 mennessä Paavo Kramsu 040 706 2764 tai paavo.kramsu@pp.inet.fi

6.–7.5. **Pyöräretki Pyhäselän ympäri** (Kumpe)
Ilmoittautumiset 31.3. mennessä Katri Kososelle, 050 573 2554, katri.a.kosonen@gmail.com

25.–28.5. **Vaellus Hossaan** (Owla)
Ilmoittautumiset: Unto Ojalehto 040 836 6462, unto.ojalehto@gmail.com tai Tapio Siikaluoma 044 260 4855, tapio.siikaluoma@gmail.com 1.4. mennessä.

10.6. **Kävely Tervareitillä** (Owla)
Ilmoittautumiset: Hannu Liljamo 044 322 3646, hannu.liljamo@gmail.com 7.6. mennessä.

10.–17.6. **Urho Kekkosen kansallispuisto, Vongoiva** (Owla)
Ilmoittautumiset: Unto Ojalehto 040 836 6462, unto.ojalehto@gmail.com tai Leila Virtanen 040 771 3462, leilavi45@gmail.com 20.5. mennessä.

17.6. **Rakastu kesäyöhön–nuku yö ulkona –tapahtuma Huittisissa** (Geatki)
Osa Suomen Ladun juhlavuoden tapahtumaa, joka järjestetään yhdessä muiden huittislaisten järjestöjen kanssa.

8.–15.7. **Tunturikasvikurssi Kilpisjärvellä** (Owla)
Ilmoittautumiset: Aino Hämäläinen 040 770 6282, aino.hamalainen@oulu.fi tai Pirjo Hakala 050 448 0700, pirjo.hakala@helsinki.fi 1.6. mennessä (täynnä tällä hetkellä)

15.–25.7. **Kesävaellus Reisadaleniin** (Owla)
Ilmoittautumiset: Aino Hämäläinen 040 770 6282, aino.hamalainen@oulu.fi tai Ritu Virrankari 044 530 1606, rullalotta@gmail.com 25.6. mennessä.

20.–23.7. **Retkimelonta- ja soututapahtuma Suonenveden lisvedeltä Tervon Lohimaahan** (Waterroute ja Ovtsi)
Viimeinen ilmoittautuminen 14.7. waterroute2@gmail.com
Lisätiedot Teijo Haapakoski p. 040 550 0804 ja Waterroute.fi

25.–27.8. **Juhli luontoa meloen Etelä-Konneveden kansallispuistossa** (Waterroute ja Ovtsi)
Viimeinen ilmoittautuminen 21.8. waterroute2@gmail.com
Lisätiedot Teijo Haapakoski p. 040 550 0804 ja Waterroute.fi

28.7.– 6.8. **Aikuinen-lapsi-leiri ja vaellus Susi-Kiisalla** (Geatki)
Osa ryhmästä vaeltaa Sulaojalta Kiisalle. Ilmoittautumiset ja tiedustelut kesäkuun loppuun mennessä. Yhteyshenkilöinä Airi Ala-Juusela puh. 040 728 1877 ja Satu Ojala puh. 050 5234 844 tai satu.ojala@tunturilatu.fi

15.–20.9. **Vaellus Kvikkjokk - Pårtestuga** (Owla)
Ilmoittautumiset: Pasi Nurmikumpu 040 734 7394, nurmipas@gmail.com tai Hannu Liljamo 044 322 3646, hannu.liljamo@gmail.com 1.9. mennessä.

16.–23.9. **Syyskerhoviikko Susi-Talaksella** (Owla)
Ilmoittautumiset: Hannu Liljamo 044 322 3646, hannu.liljamo@gmail.com 11.9. mennessä.

30.9.–7.10. **Römppävaellus kolmen valtakunnan tuntureille** (Owla)
Ilmoittautumiset: Aino Hämäläinen 040 770 6282, aino.hamalainen@oulu.fi tai Mirja Savolainen 050 369 9176, mirjatsavolainen@gmail.com 1.9. mennessä.

TUNTURILATU-LEHDEN 2/2017 RETKIMUISTIOON JULKAISTAVAKSI TARKOITETTU AINEISTO TULEE TOIMITTAA VIIMEISTÄÄN 10.3.2017 OSOITTEELLA REKOMATTI@GMAIL.COM

Nettijulkaisua varten toivotaan lyhentämätöntä ilmoitustekstiä.
Ilmoituksen vähimmäistiedot (Tunturiladun ja Suomen Ladun nettikalenterit):
- alkamis- ja päättymisajankohta
- kokoontumispaikka (osite)
- viimeinen ilmoittautumispäivä
- yhteyshenkilön nimi, sähköpostiosoite ja puhelinnumero

HUOM. TAPAHTUMAT LÖYTYVÄT MYÖS TUNTURILADUN TAPAHTUMAKALENTERISTA, JOHON TEHDÄÄN PÄIVITYKSIÄ MYÖS LEHDEN ILMESTYMISAJANKOHTIEN VÄLILLÄ!

Yritetään saada vastinetta retkien järjestäjille.
Yksi parhaista palautteista on runsas osallistuminen.
Huomioi myös mahdolliset yhteiskuljetukset retkikohteisiin.
Niitä kannattaa tiedustella, vaikka kohteena on ”omat polut” retkikohteen suunnassa.

Nammalan uusi autio/varaustupa on viimeisimpiä kokonaan uudestaan rakennettuja kämppiä. Monet ikkunat mm. makuulaverien päädyissä tekevät tuvan sisätiloista valoisan. Hyvin tehty kämppä pysyy pitkään siistinä. Puistomestarin mukaan uusia autiotupia ei saa rakentaa vanhaan perinteiseen malliin. Uusissa on noudatettava nykyisiä rakennusmääräyksiä ja tuvan on kestettävä käyttöä toistasataa vuotta. Vanhoja tupia voidaan entisöidä perinteitä noudattaen.

Vetoomuksia viety 200:lle autiotuvalle

Tunturiladun juhlavuoden tempauksena oli viedä tikkuaskeja ja vetoomuksia mahdollisimman monelle tuvalle autiotupajärjestelmän säilyttämisen puolesta.

Tässä onnistuttiin niin hyvin, että tasan 200:lle tuvalle ja kammille materiaali toimitettiin.

Joulukuun puolivälissä Hannu Liljamo ilmoitti viimeisimmät owlalaisten käymät autiotuvat, jolloin listalle tuli 199 tupaa. Palautteessa kerroin tämän Hannulle ja arvelin, että käykö joku vielä ennen vuoden vaihtumista jollakin tuvalla. Hannu vei vetoomuksen Martimoaavan tuvalle ja se oli 200:s.

Tämä vetoomusten ja tikkuaskien vienti 200:lle tuvalle oli hyvä saavutus. Muutamalle tuvalle materiaali on jätetty toisenkin kerran, jos edelliset ovat kadonneet.

Paperiset vetoomukset ovat kelvanneet sytykkeiksi ja tikkuaskit parempiin taskuihin.

Vain muutamasta tunturikerhosta ja tuli selkeä raportti käydyistä tuvista. Aktiivisia olivat Owla, Kolbma, Kumpe, Tsietsa, Okta ja Logi.

Mainittakoon, että eräs henkilö vei vetoomukset yli 60:lle tuvalle ja teki tuvista myös perusteellisen kuntoraportin.

Autiotupavuoden tempausta ja Tunturilatua on tuotu esille runsaasti. Mm. Retki-lehdessä on ollut Joel Aholan juttu ja Erä-lehdessä Jouni Laaksosen juttu autiotupien kunnostamisesta talkoilla.

Myös Kalevassa on ollut kirjoitus ja Kemin paikallisradiossa haastattelu.

Ainutlaatuinen autiotupajärjestelmämme tulee säilymään ja hyvä niin. Vaikka ”tosi retkeilijät” eivät tupia periaatteen vuoksi käyttäisikään, niiden olemassaolo luo kuitenkin turvaa ja hätätilanteessa myös pelastavat henkiä.

Joutenkulkija jostakin

PETIPAIKKAVARAUKSIA 2017

Susi-Kiisa 8/8
3.6.–10.6. kämppätalkoot
29.7. –5.8. Geatki kerhoviikko
9.9.–16.9. Logi kerhoviikko

Susi-Talas 10/10
12.3.–17.3. Utin jääkärirykmentti
8.4.–16.4. Alppas kerhoviikko
3.6.–10.6. kämppätalkoot
26.8.–2.9. Kolba kerhoviikko
9.9.–16.9. Tsietsan kerhoviikko
16.9.–23.9. Owla kerhoviikko
14.10.–21.10. Kumpen kerhoviikko

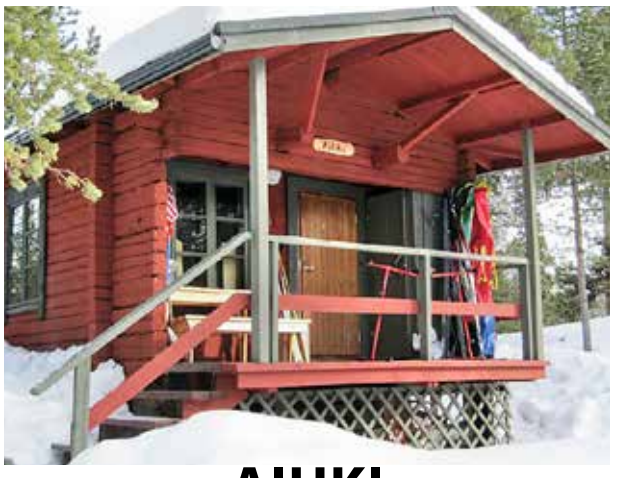
Susikyrö Susi-Oskari 5/5
9.9.–16.9. Ovtsi kerhoviikko

Susikyrö vanha kämppä 14/14
1.4.–8.4. Logi kerhoviikko
8.4.–15.4. Owla kerhoviikko
4.6.–11.6. Iisalmen ortodoksiseurakunnan leiri
10.6.–24.6. kämppätalkoot
9.9.–16.9. Ovtsi kerhoviikko

Varaukset voi tehdä osoitteeseen
varaustenhoitaja@tunturilatu.fi

Varausohjeet, maksutiedot yms. löytyy nettisivuilta:
www.tunturilatu.fi -> jäsenille -> Lapin kämpät

Erätaitoja ja elämyksiä
Tunturilatu ry

AIHKI

Varaa oma laatuviikkosi Aihkissa.

Vuonna 2017 varattuja viikkoja ovat: 8–15 ja 24–25.

Vuorokausimaksu on 30,00 €/koko mökki.

Varaukset Aulikki Kuukkanen 040 577 4100 tai
aulikki.kuukkanen@tunturilatu.fi

KAUPPA AUKI

TUNTURILADUN TARVIKKEITA VOI TILATA YHDISTYKSEN TALOUDENHOITAJALTA:
iitu.gerlin@tunturilatu.fi tai tekstiviestillä 040 707 4598.
Tarvikkeet toimitetaan postitse tai sopimuksen mukaisesti.
Tarvikkeita on myynnissä myös Tunturiladun yleisissä tapahtumissa.

MYYTÄVÄT TARVIKKEET

	á
Hihamerkki	1,70
Pinssi	1,70
Susimerkki	5,00
Susimerkki nauhalla	6,80
Tunturilatu-tarrat (12 pientä tarraa)	2,00
Tunturilatu-tarra (iso)	1,30
Viiden vuosikymmenen vaellus -kirja	15,00
Kuudes vuosikymmen -kirja	15,00
Historiikit (kaksi kirjaa)	25,00
Kupilka-kuksa	15,00

Susimerkit myydään vain vihityille susille.

Kämppien avaimen voi lunastaa kaksi vuotta Tunturiladun jäsenenä ollut henkilö. Avaimen lunastushinta on 120 €.
Avainanomuslomakkeen saa nettisivuilta.
Avain toimitetaan postiennakkona.

MAKSUASIOISTA

Tunturiladun pankkitili on S- Pankki
IBAN FI07 3636 3002 7875 88 BIC SBANFIHH.
Tälle tilille maksetaan kaikki Tunturilatua koskevat maksut.

KÄMPPIEN KÄYTTÖMAKSUT

Kämppämaksuja suoritettaessa käytetään viitenumeroita.
Kämppämaksu vuonna 2017 on
Susikyrö (viite 505) 10 €/hlö/vrk (vieras, ei jäsen 15 €/hlö/vrk),
Susi-Talas (viite 602) ja Susi-Kiisa (viite 709) 7 €/hlö/vrk
(vieras, ei jäsen 10 €/hlö/vrk).
Alle 12-vuotiailta ei peritä kämppämaksua.
Kämpillä on edelleen rahalippaat, joihin maksun voi suorittaa.

Varauskämppä Aihkin varaukset: aulikki.kuukkanen@tunturilatu.fi, 040 577 4100. Aihkin kämppämaksu on 30 €/vrk/koko kämppä. Aihkin viite 806.

TUNTURILADUN KEVÄTPÄIVÄT ja KEVÄTKOKOUS

24.–26.3.2017

Matkailukeskus Pikku-Syöte,
Syötekeskuksentie 126, 93280 Syöte

Ohjelma:

Perjantai 24.3.

17–	ilmoittautuminen, majoittuminen
20–	iltapala

Lauantai 25.3.

8–	ilmoittautuminen, majoittuminen
8.30–9.30	aamiainen
9.30–	avajaiset ja lipunnosto
10–11	Tunturiladun johtokunnan kyselytunti ja kokouskahvit
11–	kevätkokous
13–14	lounas
14–	murtomaahiihto & laskettelu, kuntosali, Syötesalissa luontoaiheinen visailu esillä
15–17	saunat lämpiminä
17–18	päivällinen
18.30–	Iltaohjelmaa: Umpihankihiihto Jouni Laaksonen, arpajaiset, TietoSuden julkistaminen
20.30–	iltapala

Sunnuntai 26.3.

8–9	aamiainen
9–	Autiotupa, vaeltajan koti
9.45–	Syötteen kansallispuisto, Metsähallitus vs. puiston johtaja Kerttu Härkönen
11.30–	lipunlasku ja päätöspuheet
12–13	lounas, turvallista kotimatkaa

Ilmoittautuminen Owlalle
Hannu Liljamo, 044 322 3646,
hannu.liljamo@gmail.com
10€ maksetaan käteisellä paikan päällä.

Majoitus & ruokailut 3.3. mennessä.
Pikku-Syötteen myyntipalvelusta varataan majoitus (hotelli, vaunupaikka) ja ruokailut. Kaikissa huoneissa liinavaatteet ja pyyhkeet. Maksut hotellin vastaanottoon.

Myyntipalvelu: arkisin ma-pe 9–15
puh. 08 815 4100 tai 0400 377 969
s-posti: myyntipalvelu@pikkusyote.fi

1) Kokonaispaketti 126 €/hlö/2 vrk, sisältäen ruokailut
- Majoituksen jaetussa 2 hengen standard –tason huoneissa
- Yhden hengen huonelisä 20€/vrk eli 166€/hlö/2 vrk

2) Kokonaispaketti 116 €/hlö/2 vrk, sisältäen ruokailut
- Majoituksen jaetussa 3-4 hengen standard –tason huoneissa (min. 3 hlöä huoneessa)

3) Kokonaispaketti 86 €/hlö/2 vrk, sisältäen ruokailut
- Majoituksen jaetussa 3-4 hengen kerrossänkyhuoneissa (min. 3 hlöä huoneessa)

4) Kokonaispaketti 81 €/hlö/vrk, sisältäen ruokailut
- Majoituksen jaetussa 2 hengen standard –tason huoneissa
- Yhden hengen huonelisä 20€/vrk eli 101€/hlö/vrk

5) Kokonaispaketti 76 €/hlö/vrk, sisältäen ruokailut
- Majoituksen jaetussa 3–4 hengen standard –tason huoneissa (min. 3 hlöä huoneessa)

6) Kokonaispaketti 61 €/hlö/vrk, sisältäen ruokailut
- Majoituksen jaetussa 3–4 hengen kerrossänkyhuoneissa (min. 3 hlöä huoneessa)

Hinnat ilman kokonaispakettia:
Vaunupaikkoja vaunualueella, hinta SFC kortilla 25€/vrk ja ilman korttia 28€/vrk. Hinta sisältää sähkön ja huoltorakennuksen käytön.
Aamiainen 7€/hlö, lounas 8€/hlö, kokouskahvi 5€/hlö, päivällinen 15€/hlö, iltapala 5€/hlö
Julkiset linja-autokuljetukset Oulusta http://nevakivi.fi/bussiaikataulut/ ja pitempiaikainen majoitus Matkailukeskus Pikku-Syöte myyntipalvelu (-10 % alennus koodilla Tunturilatu) tai Syöte keskusvaraamo 08 823 400.
Lisätietoa https://tunturilatu.fi/tapahtuma/tunturiladun-kevatkokous-paivat/

KOKOUSKUTSU

Tunturilatu ry:n sääntömääräinen kevätkokous pidetään lauantaina 25.3.2017 klo 11–13
Syötesali, Matkailukeskus Pikku-Syöte
Syötekeskuksentie 126, 93280 Syöte.

Kokouksessa käsitellään sääntömääräiset asiat.
Ylimääräisenä asiana johtokunnan jäsenen valinta.

Tervetuloa! Johtokunta

Patikointi ja treeniviikko Kreetalla
Tunturikerho Kavtsi
30.4-7.5.2017

Saamme viikon aikana ohjeistusta terveellisestä ruokavaliosta ja henkilökohtaista ohjausta sekä vinkkejä oman kunnon ja hyvinvoinnin kehittämiseen.

Patikointiviikon hinta, kahden tai kolmen hengen huoneissa on 890 €, sisältäen puolihoidon ja lennot.
Ryhmän koko on max 20 hlöä, paikat täytetään ilmoittautumisjärjestyksessä.
Mikäli haluat ottaa mukaan perheenjäsenen tai ystävän joka ei osallistu viikon liikuntaohjelmaan, on avec hinta 690€/2–3 hengen huoneessa.

Mukana on JMSykkeen Personal Trainer, ohjaamassa päivittäisiä harjoitteita. http://www.jmsyke.fi/
Patikointi- ja paikallisoppaana sekä matkanjohtajana toimii erä ja luonto-opas, Antti Teerisuo. www.pgs.fi
Ilmoittautumiset ja kyselyt Antti Teerisuo, antti.teerisuo@gmail.com +358400444229

TUNTURILATU

Tunturilatulaisten jäsenlehti, joka ilmestyy neljä kertaa vuodessa. Lehti postitetaan jäsenille Latu & Polku-lehden kanssa.

Julkaisija: Tunturilatu ry
Päätoimittaja: Kari Halinen
Millitie 9, 43500 KARSTULA
puh. 0400 483 885
kari.halinen @tunturilatu.fi
Toimitussihteeri:
Satu Ojala, Huittisten Sanomalehti Oy,
Pl 36, 32701 HUITTINEN
pt. 045 327 5650, pk 050 5234 844
satu.ojala@tunturilatu.fi
Tiedotustoimikunta 2017:
Satu Ojala (pj), Kari Halinen, Iitu Gerlin, Paul Pakarinen, Tuula Forström, Mikko Suominen, sähköposti: tiedotustoimikunta@tunturilatu.fi
Ilmoitushinnat:
0,60 euroa pmm,
¼ sivu 290 euroa,
½ sivua 540 euroa
Koko sivu 900 euroa

Sivunvalmistus ja taitto:
Huittisten Sanomalehti Oy
Painopaikka:
Alma Manu, Tampere

Ilmestymisaikataulu 2017:

Numero	Aineistopäivä	Lehti jäsenillä
2	**14.3.**	**12.4.**
3	**15.8.**	**15.9.**
4	**31.10.**	**1.12.**

Osoitteen- ja nimenmuutokset:
Suomen Ladun jäsenpalvelun kautta, puh. 09 8567 7450 tai jasenpalvelu@suomenlatu.fi
tai postitse:
Suomen Latu ry,
Jäsenpalvelu,
Radiokatu 20,
00240 HELSINKI

SUOMEN LATU

Tunturikerho Njalla vetää Leviltä Haltille Suomi100 -hiihtovaelluksen

Raiski Palosaari

Pitkä hiihtovaellus on varmasti raskas, mutta erittäin antoisa.

Leviltä Haltille 17.–30.4.

Tunturilatu ry ja Tunturikerho Njalla järjestävät Suomi100-juhlavuoden varsinaisen Lapin superhiihdon eli 350 kilometrin ahkiovaelluksen huhtikuun jälkipuoliskolla.

Matkaan lähdetään juhlavasti Levin huipulta 17.4. ja lopulta valloitetaan Halti 30.4. Haltilta sivakoidaan vielä Kilpisjärvelle, josta on järjestetty paluubussi Leville.

Päämatka kulkee reitillä: Levi–Ounasjokea Tepastoon ja edelleen Raattamaan. Sieltä kansallispuistoa pitkin Hettaan, josta kelkkauraa pitkin Raittijärvelle, ja Porojärveltä Pitsukselle. Sieltä matka jatkuu Haltille ja edelleen Kilpisjärvelle.

Treeniä töppösiin!

Hiihtäjille vaatimuksena on hyvä kunto, kunnolliset varusteet, parasta olisi olla ainakin 800 hiihtokilometriä takana ennen tapahtumaa, jotta homma ei kaadu omalta kohdalta kunnon puutteeseen.

Tapahtumalle on perustettu oma nettisivu, jossa ovat täydelliset ohjelma- ja reittitiedot, etapit päivämatkoineen, varusteluettelo, osallistumiskustannukset ja muuta tarpeellista informaatiota. Sivu päivittyy sitä mukaan, kun tilanteet varmistuvat.

Ilmoittautumisaika pitkille etapeille on päättynyt 31.1., mutta ainahan kannattaa tarkistaa järjestäjiltä, jos sopisi joukkoon mukaan.

Nyt näyttää siltä, että monet kokeneet pitkänmatkan vaeltajat ovat osallistumisensa vahvistaneet. Joukko jaetaan lähdössä pienempiin ryhmiin, joita vetää oma vastuuhenkilö.

Umpisella ei hiihdetä, vaan matkassa on reittiä avaava vetokelkka. Ja muutoinkin retki on huollettu. Matkalla yövytään kyläkouluissa, autio- ja varaustuvissa, onpa yksi hotelliyökin mahdollinen, tai omissa teltoissa.

Hetta–Halti -reitti on matkan vaativin ja olosuhteiltaan tietysti erämaisempi. Eikä iltaisinkaan tule riemullisen hiihtopäivän jälkeen tylsää, sillä ohjelmaa on tiedossa illaksi, esitellään paikallista kulttuuria ja tavataan lappilaisia merkkihenkilöitä.

Iloiset Haltin valloittajat keväällä 2016. Tänä vuonna valloittajien ryhmä on oletettavasti isompi.

Juhlavaellushiihdosta on mahdollista myös saada itselleen ns. merkkivaellus, silloin toki omin majoittein ja susimerkkisääntöjen mukaan edettynä.

Tule mukaan tunnelmaan vaikka vain päiväksi

Onneksi osallistua voi täyden matkan Leviltä Haltille lisäksi myös lyhyemmille etapeille, Levi–Hetta tai Hetta–Halti, tai hengailla mukana päivän tai useamman.

Varsinkin kaikki te tunturilatulaiset, jotka vietätte huhtikuun kahta viimeistä viikkoa Tunturi-Lapissa, tulkaahan mukaan seuraamaan juhlavaelluksen kulkua ja tulkaa mukaan.

Aiot sitten mukaan pitkälle reissulle tai vain päiväksi nauttimaan, ota yhteyttä, ilmoittaudu tai seuraa tapahtuman etenemistä netissä sekä Facebookissa.

Ilmoittaumislinkit nettisivulla, ja lisätietoja saa myös suoraan Njallan puheenjohtajalta Raiski Palosaarelta (raiski@levi.fi)

Tapahtumaan osallistuminen edellyttää reipasta määrää harjoituskilometrejä ja kunnon varusteita.

Tapahtuman infosivu

www.suomi100hiihtovaellus.fi
FB-ryhmä
https://www.facebook.com/groups/suomi100hiihtovaellus